

לב הנסיכה

פיליפינים

שלושה חברים חי בכפר, פדרו, חואן ופבלו. מילדותם היו לחברים טובים וגם כשבגרו לא נפרדו. אבל יום אחד הציע פבלו לחבריו "אנו חיים פה בכפר נידח. אולי כדאי לנו ללכת מכאן ולנסות את מזלנו?" "אכן כן" הסכימו שני האחרים, ובלי שהיות יצאו לדרך. הם הלכו זמן רב עד שהגיעו להצטלבות דרכים. "הבה נפרד כאן" הציע חואן "ילך כל אחד בדרך אחרת, אולי יפגוש את גורלו שם. תוך שבוע נפגש שוב במקום זה." וכך הם עשו. פדרו בחר את הדרך המובילה ימינה, חואן את זו המובילה שמאלה, ופבלו הלך ישר בהמשך השביל. הלך פדרו בדרכו, הלך זמן רב דרך שדות ויערות ובמקום כלשהו פגש באיש זקן. "שלום, איש צעיר" אמר הזקן "אולי תוכל לתת לי אוכל כלשהו. כבר זמן רב לא אכלתי ואני רעב מאוד." פדרו היה צעיר טוב לב ונתן לזקן את כיכר הלחם

היחידה שהייתה לו. "תודה לך, ידידי" אמר הזקן "אני רוצה לתגמל לך על טוב לבך. קח את השטיח הזה. הוא נראה במבט ראשון פשוט למדי, אבל הוא קסום. אם תרצה רק להיות במקום כלשהו, מרוחק כמה שלא יהיה, שב על השטיח והוא תוך רגע יביא אתך למקום חפצך." פדרו הודה לזקן על המתנה והמשיך ללכת. אך אחרי זמן מה חשב "הנה קיבלתי מתנה יפה. למה לי לחפש יותר מכך. אחזור למקום המפגש ואמתין לחברי." וכך עשה. עלה על השטיח ומיד חזר לפרשת הדרכים שבה שלושתם נפרדו. שם התחיל לחכות לחבריו. גם חואן הלך זמן רב, עבר כפרים, חצה נהרות ובמקום כלשהו פגש באיש זקן שביקש ממנו דבר מה לאכול. "כבר שבוע לא אכלתי דבר" אמר הזקן "נחלשתי מאוד." חואן ריחם על הישיש ומסר לו את עוגת האורז, דבר האוכל היחידי שהיה לו. הזקן טעם מהעוגה ואחר כך אמר "לב טוב לך איש צעיר. אפצה אתך אבל לא על העוגה שנתת אלא על טוב לבך. הנה לך ספרון קטן. אין בו דפים רבים וכולם ריקים. אבל הוא קסום. אם תרצה לראות מה קורה במקום כלשהו בעולם, פתח אותו ותראה בדפי הספר

המלך הבטיח שמי שיצליח לרפא את הנסיכה יוכל לקבל אותה לאישה ויעשה גם היורש של הממלכה.

כל מה שתרצה לדעת."
חואן הודה לזקן והמשיך ללכת בדרכו. אבל אחר כך חשב, כמו פדרו "למה לי להמשיך לחפש אוצרות נוספים אם קיבלתי מתנה יפה כזו? אחזור למקום המפגש."
הדרך חזרה לא הייתה קלה אך בסוף חזר חואן לפרשת הדרכים ופגש שם את פדרו.
כפי שקורה באגדות, גם פבלו פגש באיש קשיש רעב שביקש קצת אוכל. גם הוא נתן לזקן את הצידה האחרונה שהייתה לו. והאיש מסר לו צופר קטן בתמורה.
"זה צופר פלא. הוא יכול להקים לחיים אפילו איש מת או חולה קשה. רק תן תקיעה קצרה אחת מעל גופו של האדם והוא יקום בריא ושלם" אמר.
מרוצה מהמתנה הקסומה חזר גם פדרו למקום המפגש. שמחו מאוד שלושת החברים על היותם שוב ביחד ובידיהם דברים קסומים שקיבלו והחליטו מיד לנצל את מתנותיהם.
פתחו את הספר שקיבל חואן והתחילו לקרוא בו על פלאי העולם. והנה ראו שבמדינה אחת בתו של המלך חלתה קשה ושהרופאים התייאשו מלרפא אותה. אבא

בעולם כולו ידוע היה כי הנסיכה היא יפהפייה שאין רבות כאלה בעולם, והממלכה עצמה יפה ועשירה ביותר.

"זה מה שנחוץ לנו!" קראו השלושה "נצא לשם וננסה את מזלנו!"

התיישבו שלושת החברים על שטיח הפלא ותוך רגעים ספורים נמצאו בממלכה שבה שכבה הנסיכה החולה. הם פנו למלך, אביה של הנסיכה, ואמרו "אנו רוצים ויכולים לרפא את הבת שלך."

קשה היה למלך להאמין שהבחורים הצעירים יוכלו לרפא את הנסיכה, אחרי שכל הרופאים המפורסמים נכשלו, אך הוא הוביל אותם לחדר בתו.

הנסיכה שכבה במיטה, חיוורת מאוד, בעיניים עצומות, ללא תנועה. אך למרות זאת ניתן היה לראות את היופיה, היוצא דופן שלה, ושלושת החברים התרשמו מאוד מכך.

פבלו הוציא מכיסו את השופר הקטן שקיבל מהאיש הזקן. הוא קירב את השופר לאוזנה של הנסיכה ונשף בו קלות והשופר הוציא צליל קצר ונעים. הדי הצליל עוד נשמעו כשהנסיכה פתחה את עיניה, התיישבה במיטה ואמרה "כמה מוזר. עוד מעולם לא הרגשתי כל כך טוב

כמו עכשיו."

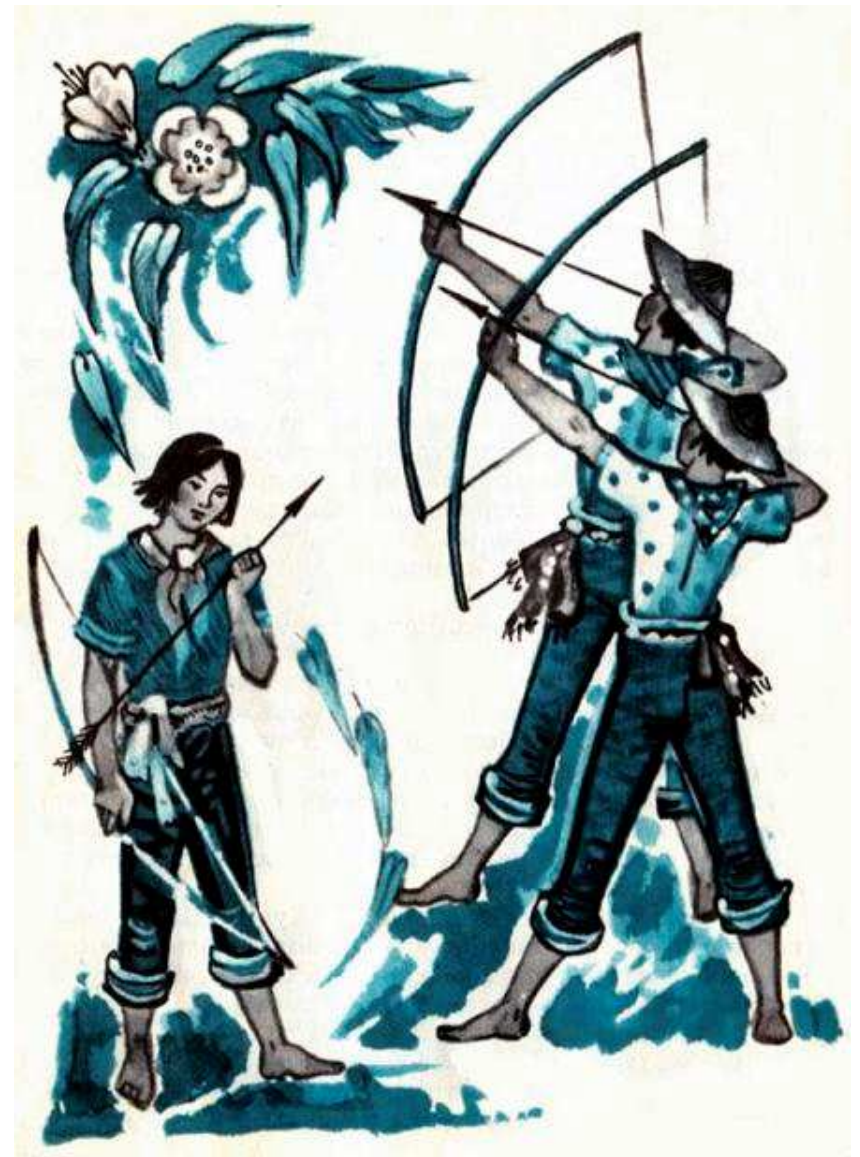
לא נתאר כאן את שמחתו של המלך, כי אמנם קשה לתאר שמחה כזו במילים. בכל אופן, בזמן שהנסיכה התחילה להתלבש, המלך הזמין את שלושת החברים ללישכתו הפרטית ביותר ושם התחיל לשאול מי הם, איך נודע להם על מחלתה של הנסיכה ומאין להם כלי נפלא כזה שאיפשר להבריא את בתו.

פדרו, חואן ופבלו סיפרו למלך על עצמם ועל המתנות שקיבלו בדרך מהקוסמים הזקנים, איך שמעו על מחלת הנסיכה ואיך הגיעו אל בירת ממלכתו.

המלך הקשיב להם בסבלנות ואחר כך אמר: "הבטחתי שהאיש אשר יבריא את בתי יוכל לקבל את ידה וגם יעשה יורש שלי כשימאס לי לשלוט. אני מוכן למלא את הבטחתי, אך תגידו, מי הוא זה שאמור לזכות בידה של הנסיכה? אתה, פבלו, רפאת את בתי בשופר פלאים הקטן שלך, אך יכולת לעשות זאת רק כי נודע לך מספרו של חואן כי היא חולה, ורק אחרי שפדרו הביא אתך על שטיח הפלא שלו.

לך, חואן, נודע על מחלתה של הנסיכה, אך זה שידעת על כך לא היה עוזר לה, אילו פדרו לא הביא אתך הנה בשטיח הפלא ופבלו לא היה מביא אתו את השופר

להחליט מי מכם זה שמגיע לו להתחתן אתה.
אבל חשבתי על פתרון. כל אחד מכם יקבל קשת וחץ.
פרח הבננה הגדל שם, על צמח הגבוה הזה יהיה לכם
למטרה. הפרח הזה מסמל את לבה של הנסיכה. מי
שהחץ שלו יפגע במרכז הפרח, זה יקבל את בתי
לאישה."
הצעירים ניגשו לתחרות. הראשון היה פדרו. הוא כוון
את הקשת, ירה והחץ שלו פגע בדיוק במרכז פרח
הבננה.
אחריו ניגש חואן לירות. החץ שלו נכנס בדיוק לתוך
הנקב שעשה קודם בפרח החץ של פדרו.
הגיע תורו של פבלו. אך זה אמר למלך "אם הפרח הזה
מסמל את לבה של הנסיכה, לא אוכל לריות בו. לא אוכל
לפגוע בלבה, כי התאהבתי בה מעל הכל."
כשהמלך שמע את דבריו של פבלו אמר "רק פבלו אוהב
באמת את בתי ולכן הוא יתחתן אתה."
וכך פבלו נעשה לבעלה של הנסיכה היפה. פדרו וחואן
בחרו להם נשים מבין חברותיה של הנסיכה ושלושת
החברים המשיכו לחיות באהבה ואושר, ועזרו לכל
שפנה אליהם לעזרה.

המבריא. וגם אתה, פבלו לא הייתה יכול לתקוע
בשופרך באוזנה של הנסיכה, אילו לחואן לא נודע
מחלתה ופדרו לא הביא אותך בשטיח שלו. בתי חייבת
את הצלתה לכל אחד מכם במידה שווה. לכן לא אוכל